

การวิจัยและการวิจัย

การวิจัยเป็นการเปรียบเทียบทัศนคติและ態度การปรับตัวของนักเรีบนที่อายุดอก่อน
จนถึนักเรีบนที่เรีบนกัถึทัศนคติที่วัดใคบนแบบทดสอบ DDS ปี ๔ คำน คือ ทัศนคติท่อกู การ
ศึกษา เรือบนและบิดามารดา และที่จกรรณในเีรงเรีบน และ態度การปรับตัว ๓ คำน ที่วัดใคบน
แบบทดสอบ MCI คือ ความสัมพันธ์กับครอบครัว ความสัมพันธ์กับสังคม ความมั่นคงทางอารมณ์
การปฏิบัติความระเบียบแบบแผน การปรับตัวใ้ตรงกับความเป็นจริง 態度ทางอารมณ์ และความ
เป็นผู้นำ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรีบนทั้งสองกลุ่ม มีทัศนคติและ態度การปรับตัวแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญอย่างค้ำน ดังนี้

นักเรีบนที่กำดัังเรีบนมีทัศนคติท่อกการศึกษาดีกว่านักเรีบนที่อายุดอก่อนบ้างมีนัยสำคัญที่ระดับ
๐.๐๕ ทัศนคติท่อกการศึกษาในที่นี้คือความเห็่นว่า การเรีบนชอบอันประลภศึกษาและวิทยการศึกษาเป็น
สิ่งจำเป็นสำหรับบุคคล การเรีบนใ้ตนเองเป็นสิ่งสำคัญ การเรีบนท่อดึงอินใ้ประลภ ปรก้นมากกว่าการ
อดกใ้ทำงาน วิชาค่าง ๆ ที่สอนในเีรงเรีบนใ้ประลภ ปรก้นและน่าอินใจ การเรีบนใ้ประลภมีวิชา-
ดัังใ้ยอมตุนค่าท่อกการศึกษาสูงท่อกทำงานการเงิบนและเวลา และการใ้ความอินใจใ้การเรีบนทุกวิชา
เป็นสิ่งสำคัญ เมื่อใ้พิจารณาเปรียบเทียบระหว่างนักเรีบนชายที่อายุดอก่อนและที่กำดัังเรีบนปรากฏว่า
ใ้ยอมตุนค่าท่อกการศึกษาสูงท่อกทำงานการเงิบนและเวลา และการใ้ความอินใจใ้การเรีบนทุกวิชา
ที่เรีบนท่อก ปรากฏว่าใ้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑) เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง
ระหว่างนักเรีบนชายและหญิงที่กำดัังเรีบนจะเห็่นว่านักเรีบนชายอินใจใ้ที่จะมีทัศนคติท่อกการศึกษา
ดีกว่านักเรีบนหญิง (ตารางที่ ๕) ฉะนั้นเมื่อใ้พิจารณาารวมกันจะเห็่นว่า กลุ่มนักเรีบน
ที่เรีบนท่อกทั้งหมด นักเรีบนชายที่เรีบนกัถึ มีทัศนคติท่อกการศึกษาดีกว่านักเรีบนที่อายุดอก่อน ส่วนนัก
เรีบนหญิงที่อายุดอก่อนและที่เรีบนท่อกจะมีทัศนคติท่อกการศึกษาไม่ต่างกันจนมีนัยสำคัญ การใ้ผลปรากฏ
เช่นนี้อาจจะเป็นเพราะ (๑) นักเรีบนหญิงที่กำดัังเรีบนเห็่นว่าการศึกษาไม่สำคัญใ้ปลว่าการทำงาน เป็น
แม่บ้านหรือการทำงาน (ทั้งนี้เพราะทัศนคติใ้ไม่แตกต่างจากนักเรีบนหญิงที่อายุดอก่อน) (๒) การ

เรียนเป็นแต่เพียงการเขียนชั่วคราวจนกว่าจะหาทางแก้ไขที่อื่นได้ (๑) นักเรียน
 ผู้เรียนอยู่ส่วนมากตอบเขาเรียนที่อื่นไม่ได้ แล้วจึงมาเรียนที่โรงเรียนนี้ (ทั้งนี้เพราะมีนักเรียน
 จำนวนหนึ่งที่อยู่บ้านที่อื่นไม่ได้ แล้วจึงมาเข้าโรงเรียนนี้) และ (๒) การที่นักเรียนในโรงเรียน
 เป็นเพราะถูกทางบ้านขอให้เรียนโดยหาเงินค่าจ้างถึงความสามารถและความสนใจของนักเรียน
 การที่ทัศนคติของการศึกษาของนักเรียนที่ขาดจากกันแตกต่างจากทัศนคติของนักเรียนที่กล่าวถึงเรียน
 อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่ขาดจากกันแล้วทั้งนี้ และส่วน
 ใหญ่จากภายนอก จะไม่มีสิ่งคิดว่าการศึกษาจะไม่มีความจำเป็นสำหรับคน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามที่กล่าวถึงเรียนมีทัศนคติต่อการศึกษานอกโรงเรียนในโรงเรียน
 เรียนดีกว่านักเรียนที่ขาดจากกันมีทัศนคติที่ระดับ .๐๐๖ .๐๕ และ .๐๔ ตามลำดับ หมายความว่านักเรียนที่
 ศึกษานอกโรงเรียนที่เข้าใจปัญหาของนักเรียน เขาใจให้นักเรียนและของโรงเรียน
 นักเรียนไม่รุนแรง นอกจากนั้นก็ช่วยเตือนนักเรียนที่มีปัญหา ให้กระตือรือร้น เปิดโอกาส
 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี และเขาใจให้นักเรียนคิดเห็นด้วย เกี่ยวกับการเรียน
 ในโรงเรียน นักเรียนที่กล่าวถึงเรียนเห็นว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนให้ช่วยเขา เมื่อ
 อยู่ในโรงเรียนควรเรียนมากกว่าเล่น ทุกคนควรเข้าร่วมอย่างมีความรับผิดชอบ และการเขาใจได้
 การเรียนทุกวิชาอย่างมีเหตุผลค่า การที่นักเรียนที่กล่าวถึงเรียนมีทัศนคติในทางที่สามดังกล่าว
 หมายความว่านักเรียนที่ขาดจากกัน อาจจะเป็นเพราะนักเรียนที่ขาดจากกันการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน
 วิชาที่เข้าให้ราคาเหมือน หรือในทางกลับกันอาจเป็นเพราะไม่มีเงินจึงทำให้นักเรียนกลุ่มอื่น
 ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม และในขณะเดียวกันก็ขาดความรับผิดชอบด้วย ซึ่งทำให้ทัศนคติต่อการ
 และกิจกรรมในโรงเรียนต่างจากนักเรียนที่กล่าวถึงเรียนซึ่งไม่มีการวิจัยจะเป็นการสนับสนุนต่อ
 การวิจัยของ Bell * ที่พบว่านักเรียนที่กล่าวถึงเรียนจะให้ความร่วมมือกิจกรรมของโรงเรียน

James W. Bell, "A Comparison of Dropouts and Non-Dropouts on Participation in School Activities," The Journal of Educational Research, Vol.60, No.16, Feb. 1967, pp. 248-251.

มากกว่านักเรียนที่ลาออกบางส่วนมีปัจจัย

กล่าวคือบรรพบุรุษคหิของนักเรียนที่ลาออกและกำลังเรียนที่วิทยาลัยเกษตรกรรม
นั้น ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในพื้นที่ชนบทที่เกี่ยวเนื่องกับวิชาเกษตร และกิจกรรมในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน
กับเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กล่าวหาไว้ในบทเรียน^๒ ปรากฏว่านักเรียนที่ลาออกส่วนใหญ่
จะอยู่ในเกณฑ์ที่มีโอกาสจะลาออกร้อยละ ๗๐ ส่วนนักเรียนที่กำลังเรียนมีโอกาสจะลาออก
ร้อยละ ๔๐ แต่ทั้งนี้เป็นการพิจารณาโดยใจเล็งปรกิติที่วิจัยไว้ในต่างประเทศเป็นหลัก สำหรับ
ประเทศไทยซึ่งไม่มีเกณฑ์ปรกิติที่กล่าวหาไว้ จึงเป็นการยากที่จะทำนายได้แน่นอนได้ว่า แต่ละกลุ่ม
มีโอกาสที่จะลาออกจากโรงเรียนมากน้อยเท่าใด

จากการเปรียบเทียบของนักเรียนที่ลาออกและที่กำลังเรียนที่ชนบทกลุ่มตัวอย่างมีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญคือสภาพทางอารมณ์ โดยที่นักเรียนที่ลาออกจะมีลักษณะเป็นคนมีความ
เครียดอยู่เกือบตลอดเวลา จากความเชื่อมั่นในตนเอง และไม่มีความหวังในอนาคต กลุ่มนักเรียน
ที่มีสภาพทางอารมณ์ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญคือนักเรียนที่ลาออกกับนักเรียนที่กำลังเรียนต่างกันที่
ระดับ .๐๕ (ตารางที่ ๓) และนักเรียนชายที่ลาออกและที่เรียนต่อ ต่างกันที่ระดับ .๐๐๑
(ตารางที่ ๔) การที่นักเรียนที่ลาออกมีสภาพทางอารมณ์ดังกล่าวนี้ การศึกษาของ Roessel^๓
รายงานว่านักเรียนที่ลาออกมีผลใช้จากนิมิตปรกิติมากกว่านักเรียนที่เรียนจนสำเร็จ และการวิจัย
นี้เป็นภาพสนับสนุนผลการวิจัยของ Lichten^๔ และคณะ^๕ ที่พบว่านักเรียนที่ลาออกส่วนมากจะมี

^๒ George D Demos, Manual; The Demos D Scale, California, Western Psychological Services, 1965, pp. 7-9.

^๓ Roessel in Psychology of Personality by Ross Stagner, Tokyo; Kyogakusha, Co., Ltd., 1961, pp. 267-269.

^๔ Solomon O. Lichters, The Drop-Outs, New York; The Free Press, 1967, p. 248.

มีทัศนอารมณ์ ส่วนมีทัศนทางคำอื่น ๆ เป็นแค่เพียงส่วนประกอบเท่านั้น การที่ทัศนทาง
 อารมณ์ของนักเรียนที่ลาออกเป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะ (๑) ความสัมพันธ์กับครอบครัวไม่ดี
 นักเรียนเกิดความขัดแย้งหรือเจ้านัดครอบครัวไม่ได้ (๒) ความสัมพันธ์กับสังคมไม่ดี ขาดความ
 ชำนาญในการเข้าสังคมหรือปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ทัศนทางอารมณ์ของกลุ่มหรือบางที่แยก
 กางกับบางที่มีนัยสำคัญคือ กลุ่มนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังเรียน คำนึงที่ระดับ .๐๕
 โดยที่นักเรียนชายมีทัศนทางอารมณ์ดีกว่านักเรียนหญิง (ตารางที่ ๑๒)

ทัศนทางอารมณ์ของนักเรียนหญิงที่เรียนก่อนและที่ลาออกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ยดีที่ปรากฏนี้จะเป็นการสนับสนุนยดีที่ได้จากนบคชชอย DDS ที่ว่านักเรียนหญิงที่ลาออกและที่
 เรียนต่อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑)

ผลการวิจัยอีกความหนึ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับสภาพทางอารมณ์คือความมั่นคงทางอารมณ์
 ยดีที่ได้จากการเปรียบเทียบปรากฏว่านักเรียนที่เรียนก่อนมีความมั่นคงทางอารมณ์ดีกว่านักเรียน
 ที่ลาออก แสดงว่านักเรียนที่ลาออกเป็นคนที่มีความสุข และเมื่ออารมณ์ไม่มั่นคง ยดีนี้อาจจะ
 เป็นเพราะ (๑) นักเรียนที่ลาออกต้องคอยใครคนอื่นช่วยเหลืออยู่เสมอเนื่องจากขาดความมั่นใจ
 ใจในตนเอง หรือ (๒) นักเรียนที่ลาออกมีความรู้สึกว่าตนเองไม่ปลอดภัย จึงทำให้ขาดความมั่นคง
 ทางอารมณ์ และผลการวิจัยนี้สนับสนุนการวิจัยของ Rose^๕ ที่พบว่านักเรียนที่ลาออกได้มกของ
 การความช่วยเหลือเนื่องจากขาดความมั่นคงทางอารมณ์

ผลการเปรียบเทียบสภาพการปรับตัวของนักเรียนที่ลาออกและเรียนก่อนอีกความหนึ่ง
 แยกต่างกันได้ คือ ความสัมพันธ์กับสังคม จากตารางที่ ๙ จะเห็นว่า กลุ่มที่ลาออกบางส่วนมี
 นัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ คือนักเรียนที่ลาออกและนักเรียนที่เรียนก่อน และจากตารางที่ ๘ นักเรียน
 ชายที่ลาออกและที่เรียนก่อน (ที่ระดับ .๐๐๑) โดยที่นักเรียนที่เรียนก่อนมีความสัมพันธ์กับสังคมดี

^๕ Harriet A. Rose, "Prediction and Prevention of Freshmen Attrition," Journal of Counseling Psychology, Vol. 12, No.4, 1965, pp. 399-403.

กว่า หมายความว่า นักเรียนที่เอาออกเป็นหนี้เข้าสังคมมากและรู้สึกอึดอัดใจ เวลาเข้าสังคมหรือ
อยู่กับคนมาก ๆ การที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะนักเรียนที่เอาออกอาจคิดว่าคนอื่นจะคิด
เกี่ยวกับตนอย่างไร เนื่องจากมีข้อสงสัย หรือขาดความเชื่อมั่นในตนเองอาจจะมีช่วงหยุด มาจาก
การเลี้ยงดูหรือความสัมพันธ์กับครอบครัว เพราะจากการเปรียบเทียบปรากฏว่านักเรียนที่เอา
ออกต่างกับนักเรียนที่เรียนต่อในสถานความสัมพันธ์กับครอบครัวค่อนข้างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕
(ตารางที่ ๙) โลกที่กลุ่มเรียนที่มีความสัมพันธ์กับครอบครัวดีกว่านักเรียนที่เอาออก

สาเหตุการปรับตัวอีกสาเหตุหนึ่งที่น่าสนใจคือ ความสัมพันธ์บางอย่างใกล้ชิดกับความสัมพันธ์กับ
สังคม และครอบครัว คือ การเป็นผู้นำกลุ่มที่แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญคือ นักเรียนที่เอาออก
และที่เรียนต่อ (ตารางที่ ๙) ที่ระดับ .๐๑ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามที่เอาออกและที่
เรียนต่อ (ตารางที่ ๑๐) ที่ระดับ .๐๕ โลกที่นักเรียนที่เรียนต่อมีลักษณะดีกว่า หมายความว่า
นักเรียนที่เรียนต่อมีความสามารถในการเป็นผู้นำ สามารถทำงานร่วมกับคนอื่นได้ดี การที่นัก
เรียนที่เอาออกมีลักษณะในทางเป็นผู้นำห่างไปจากนักเรียนที่กำลังเรียนอาจจะเป็นเพราะนักเรียน
ที่เอาออกขาดความเชื่อมั่นในตนเอง หรือขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่จนรู้สึกอึดอัด ทั้งนี้อาจ
จะกล่าวได้ว่า เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับสังคมด้วยเพราะเมื่อที่นักเรียนเข้าสังคมได้ก็ รู้สึกว่า
ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ความรู้สึกดีในการคบหาจะช่วยให้กิจกรรมร่วมกับผู้อื่นมีมากขึ้น อย่างไรก็ตาม
ก็ตาย การวิจัยนี้จะปรากฏชัดเจนเกี่ยวกับผลการวิจัยของ Bell^b ที่พบว่านักเรียนที่เรียนต่อมีลักษณะ
ของผู้นำมากกว่านักเรียนที่เอาออก

สาเหตุการปรับตัวอีกสาเหตุหนึ่งที่น่าสนใจคือ ความสัมพันธ์บางอย่างกับเพื่อนที่มีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .๐๕ ตารางที่ ๑๐ คือการปฏิบัติตนขณะเป็นแบบแผน โลกที่นักเรียนที่เอาออกมี
ลักษณะเป็นคนที่ไม่มีความเชื่อใจได้ ไม่มีความรับผิดชอบ และเข้าเป็นกลุ่มอันดีต่าง ๆ การที่
เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะนักเรียนที่เอาออกต้องการความห่างออกเพื่อหลีกเลี่ยงความสนใจจาก
คนอื่น ๆ และเมื่อพิจารณาจากผลการเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่เอาออกและหญิงที่เอาออกจะเห็น

^b Bell, J, อ้างแล้ว

โก้วานักเรียนชายไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนมากกว่านักเรียนหญิง อย่างไรก็ตามผลการวิจัย
นี้จะคล้อยตามผลการวิจัยของ Brown^๑ ที่พบว่านักเรียนที่ออกจากโรงเรียนมัธยมมัธยม
มากกว่านักเรียนที่ดำรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

โดยสรุปการเปรียบเทียบนักเรียนที่ออกจากคณะในโรงเรียนจะมีความแตกต่างกับด้าน
สภาพทางอารมณ์ และความมั่นคงทางอารมณ์ และอาจจะกล่าวได้ว่าปัญหาทั้งสองด้านนี้
เนื่องมาจากมีสาเหตุมาจากปัญหาทางด้านความสัมพันธ์กับครอบครัวและความสัมพันธ์กับสังคม
ส่วนผลการเปรียบเทียบด้านอื่น ๆ เช่น การปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน ความเป็นผู้นำ เป็นต้น
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเพียงบางกลุ่มเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย
แต่ละด้านกับเกณฑ์ปกติที่ Berdie และ Layton^๒ ได้รวบรวมไว้ ปรากฏว่าคะแนน
เฉลี่ยที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้สูงกว่าเกณฑ์ปกติทุกด้าน แต่เนื่องจากเกณฑ์ปกติของเท็ดโคบายัง
ไม่ ผู้วิจัยจึงไม่สามารถตีความหมายให้แน่นอนได้ว่าคะแนนกลุ่มทดลองการ ศึกษาคือหรือไม่ดีเพียง
ใด

^๑ Frederick G. Brown, Identifying College Dropouts with
Counseling Inventory," The Personnel and Guidance Journal,
Vol.39, No.4, 1960, pp.280-282.

^๒ Ralph E. Berdie, and Wilbur L. Layton, Minnesota
Counseling Inventory; Manual 1957, New York; The Psychological
Corporation, 1965, pp. 6-7.